

του **Γιάννη Ελαφρού**

Ο δολοφόνος γυρίζει ξανά στον τόπο του εγκλήματος. Ο Αλέξης Τσίπρας το 2014 ανακοίνωσε στη ΔΕΘ το -δεσμευτικό όπως έλεγε- «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης». Ένα ψοφοδεές άθροισμα μέτρων ανακούφισης της ακραίας φτώχειας, που έδωσε όμως συγκεκριμένη μορφή στην αυταπάτη πλατιών στρωμάτων για μια βελτίωση της κατάστασης χωρίς ρήξη με το κεφάλαιο και την ΕΕ.

Ενάμιση χρόνο κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει υλοποιήσει ούτε μία από τις δεσμεύσεις της Θεσσαλονίκης. Το 2015, ο Αλ. Τσίπρας -λίγο μετά την ψήφιση του 3ου μνημονίου- ανακοίνωσε το «παράλληλο πρόγραμμα», που δήθεν θα έτρεχε παράλληλα με το μνημόνιο και θα ανακούφιζε τις πληγές του. Ένα χρόνο μετά, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εφαρμόζει μέχρι κεραίας το μνημόνιο (το δικό της αλλά και τα προηγούμενα) και κλιμακώνει την επίθεση στον κόσμο της εργασίας.

Φέτος, ο Αλ. Τσίπρας θα ανέβει στη ΔΕΘ για να υποσχεθεί «δίκαιη ανάπτυξη», κρατώντας ως τρόπαιο τα 246 εκατομμύρια του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες. Έσπευσε ο πρωθυπουργός να δεσμευτεί πως τα 246 εκατ. θα διατεθούν στις «ευάλωτες ομάδες». Και μόνο αυτή η ορολογία, περί ευάλωτων ομάδων, όταν **η μεγάλη πλειονότητα του ελληνικού λαού υποφέρει από τη φτώχεια, την ανεργία και την υπερεκμετάλλευση, εκφράζει μια αντίληψη ελεημοσύνης και φτωχοκομείου.** Όταν, όμως, αυτό λέγεται την ημέρα που έχουν περικοπεί **145.000 επικουρικές συντάξεις**, με ποσά που υπολογίζονται στα 3 δισ. για την τετραετία, τις ημέρες που οι λαϊκές οικογένειες παίρνουν τη λυπητερή του ΕΝΦΙΑ, αποτελεί τεράστια πρόκληση. Πολύ περισσότερο που η κατά ΣΥΡΙΖΑ ανάπτυξη έχει το ίδιο χρώμα με πριν: δρόμοι/εργολάβοι, τράπεζες, ιδιωτικοποίηση των πάντων (με ενισχυμένες τις κινέζικες επιχειρήσεις) κλπ. Για τους εργαζόμενους; Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΙΚΑ το 2015 παρουσιάστηκε **νέα μείωση των μέσων μισθών από 2,5%-3,5%**, χώρα η φοροκαταιγίδα...

Το ζητούμενο σήμερα είναι μια νέα ανάπτυξη των εργατικών, λαϊκών και νεολαιίστικων

αγώνων. Όλα δείχνουν πως ο νέος κύκλος, στη νέα φάση, θα προχωρήσει πιο δύσκολα, αλλά μπορεί να πάει πιο βαθιά, πιο μακριά. Στο επίκεντρο θα βρεθεί η μεγάλη μάχη για το κοινωνικό ζήτημα, για το ψωμί, τη δουλειά, την ελευθερία των εργαζομένων, των ανέργων, των νέων και των φτωχοποιημένων μεσαίων στρωμάτων της πόλης και του χωριού. Η διεκδίκηση τώρα των πραγματικών αναγκών εργαζομένων και λαού, για ρωγμές και κατακτήσεις τώρα, για απόκρουση των μέτρων κυβέρνησης ΕΕ κεφαλαίου (με κορωνίδα τον αγώνα ενάντια στις νέες αντισυνδικαλιστικές και αντεργατικές διατάξεις κλπ.), για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επιδρομής και των αστικών αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

Σε αυτόν τον νέο γύρο που ξεκινά το κίνημα και η Αριστερά είναι αναγκαίο να κάνουν μια βαθιά τομή, δεν μπορούν να πάνε με μία από τα ίδια. Απαραίτητος όρος: η ρήξη με το παλιό και χίλιες φορές ηττημένο, με τον υποταγμένο, κυβερνητικό και αστικοποιημένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Μετά το ανοικτό πέρασμα με τον αντίπαλο στο περσινό δημοψήφισμα, το φιάσκο του ασφαλιστικού έδειξε πως ούτε αμυντικούς αγώνες δεν μπορεί να κάνει.

Μέσα στο γενικό κλίμα απογοήτευσης και αδυναμίας για μια άλλη πορεία, της υπερίσχυσης του «δεν υπάρχει εναλλακτική», υπάρχουν ριζοσπαστικές αναζητήσεις, που αναζητούν τα βαθύτερα αίτια του περάσματος του ΣΥΡΙΖΑ στο αστικό στρατόπεδο και κυρίως τα όπλα (προγραμματικά, πολιτικά, οργανωτικά, κινηματικά) για μια νικηφόρα πορεία. Γεννιούνται νέες πρωτοπορίες, εξοπλίζονται καλύτερα παλιότερες.

Η διαδήλωση στη ΔΕΘ το επόμενο Σάββατο έχει τον χαρακτήρα μιας πρώτης εμφάνισης της αποφασιστικότητας και μαχητικότητας του κινήματος να αντιπαλέψει και να ανατρέψει την κυβερνητική επίθεση. Την ώρα που μέσα στο Βελλίδειο ο Α. Τσίπρας θα ξετυλίγει την απατηλή του ρητορική είναι πολύ σημαντικό να διαδηλώνουν απ' έξω χιλιάδες εργαζόμενοι και νέοι.

Ειδικά φέτος η ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση στην Καμάρα εκφράζει μια ευρύτερη συσπείρωση από **πρωτοβάθμια σωματεία, επιτροπές αγώνα, συνελεύσεις γειτονιάς, επιτροπές ενάντια στο έγκλημα στις Σκουριές της Χαλκιδικής**. Πολιτικά και συνδικαλιστικά ρεύματα που παλιότερα κρατούσαν αποστάσεις από την επιλογή της ανεξάρτητης εργατικής διαδήλωσης, σήμερα συμμετέχουν. Είναι μεγάλη ανάγκη αυτό το ενωτικό πνεύμα στη νέα φάση. **Όλες οι δυνάμεις που θέλουν πραγματικό αγώνα και γι' αυτό διαχωρίζονται από τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό πρέπει να συμπαραταχθούν σε ένα πανίσχυρο αγωνιστικό μέτωπο αντιπολίτευσης, ρήξης και**

ανατροπής. Το κάλεσμα της Καμάρας είναι κάλεσμα για συστράτευση, για νικηφόρο αγώνα κόντρα στον υποταγμένο συνδικαλισμό και στη διαμαρτυρία του ΠΑΜΕ εντός των ορίων. Η συγκέντρωση των ΕΚΘ-ΓΣΕΕ το άλλο Σάββατο δεν είναι «συγκέντρωση των συνδικάτων», αλλά του υποταγμένου συνδικαλισμού και των κυβερνητικών του ΣΥΡΙΖΑ, με τα μικρόφωνα στα χέρια κραγμένων ανθρώπων της εργοδοσίας και του συστήματος. Γι' αυτό κάθε αγωνιστής, κάθε πολιτική δύναμη πρέπει να πάρει θέση.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**